

Mijmeringen bij 50-jaar Deurdarsers

(Speech uitgesproken door Ton Koelemeijer, ere-lid, tijdens de Nieuwjaarsreceptie b.g.v. het 50-jarig bestaan)

Een familielid uit Weert, Limburg zei eens tegen me: "Carnaval vieren in Noord-Holland, dat is toch niet echt?"

Ik reageerde: "En jij denkt dat Carnaval in Limburg hetzelfde is als in Brazilië?"

Ze begreep de hint. Laat ons het maar gewoon op onze manier doen.

Toch zullen weinig mensen bij de oprichting van De Deurdarsers hebben vermoed dat we in 2018 / 2019 het 50-jarig bestaan zouden vieren. Laat staan dat de vereniging als een van de weinige in de regio overeind zou blijven. Carnavalsverenigingen schoten aan het eind van de roerige jaren '60 als paddenstoelen uit de grond. Na enige tijd proefdraaien onder de paraplu van de operettevereniging werd ook in Spanbroek/Opmeer een vereniging opgericht. Namen van het eerste bestuur: voorzitter J.M. Klaver, secretaris B. Geels, penningmeester P. Delissen en de leden N. Ax, P. de Boer, J. van de Berg en J. Stam.

De tijd was er kennelijk rijp voor, want in een oud carnavalskrantje stond een terugblik op de optocht van het jaar daarvoor waaraan (en ik citeer) door 600 tot 700 deelnemers werd deelgenomen. Of dat echt zo was of geheugenoptimisme van de schrijver weet ik niet, in mijn geheugen staan als jong lid van drumband Erato wel bomvolle zalen van Stam aan de Spanbroekerweg met toen ook al warme chocolademelk na een koude optocht.

De Deurdarsers verwierven in die jaren daarna een vaste plaats in het dorp, ik wilde automatisch 't Darsgat zeggen, maar die naam is pas in 1990 in gebruik genomen.

Het bestuur heeft vanaf het begin geprobeerd om de zalen vol te krijgen en te houden. Bekende artiesten werden naar Carnaval Spanbroek gehaald. Rob de Nijs natuurlijk, die kon lopend vanaf zijn woning naar Zaal Stam voor een optreden. Maar ook Nico Haak, Ria Valk, Imca Marina, Bonny St. Claire, de Dolly Dots, recentelijk Jan Smit. En niet te vergeten Koos Alberts: een keer kwam hij lopende de zaal in, de tweede keer stond hij met zijn rolstoel achter de schermen in De Vriendschap bij een podium van 1 meter hoog, louter te bereiken via een smal trapje. Sterke leden van de Raad van Elf brachten uitkomst. Ze tilden hem met rolstoel en al het podium op.

Carnavalsvereniging De Deurdarsers

-vervolg Mijmeringen over 50 jaar Deurdarsers-

Overigens waren leden van de Raad van Elf in al die jaren ook niet te beroerd om optredens te verzorgen tijdens de feestavonden. Wat te denken van André van Duin 'Als je huilt' of 'Bim bam bom'?

Plaatselijke artiesten werden altijd betrokken bij de feesten. Dorus Koenis, Piet en Ria Braakman en natuurlijk de Luv Boys.

Maar ook bestuursleden gingen aan de slag als artiest. Toen een Zuid-Amerikaanse band voor een Braziliaans Carnaval teveel gevraagd was voor de nuchtere Deurdarsers, sprong onze eigen Cor 'Barry Hughes' Vrolijk het podium op om de zaal op zijn kop te zetten.

Om de zalen vol te krijgen werden er ook speciale avonden georganiseerd. 10 jaar stond er een Miss- en Mr-verkiezing geprogrammeerd, inclusief voorronde.

3 jaren een Boerenbruiloft, 9 jaren de Verkiezing van Sportman, Sportvrouw en Sportploeg van het jaar in de gemeente Opmeer, 10 jaar een Soundmixshow. En natuurlijk 25 jaren een Playbackshow. Eerst een Prominentenplaybackshow met optredens van winkeliers, sportmensen, verenigingsvoorzitters, familieleden van de Prinsen Carnaval, wethouders en ja, ook burgemeester Nijpels heeft één jaar zijn opwachting gemaakt op het podium.

De 25 jaren Playbackshow zijn ook een mooi tijdsbeeld van de ontwikkeling van De Deurdarsers. De eerste jaren 'lekker gek doen', vervolgens een aantal jaren 'we moeten wel iets neerzetten, er wordt wel iets verwacht' tot tenslotte de periode 'we leggen de lat steeds hoger met optredens in een prachtig decor'. Een fanatieke commissie onder leiding van Theo Marcus begeleidde artiesten en bouwde decors. Een goed voorbeeld van vrijwilligerswerk en plezier in Carnaval. Dinsdagavond stonden om 18.00 uur de rijen al voor de zaal om een goed plekje in de zaal te bemachtigen.

Het zijn allemaal activiteiten die bedoeld waren om met veel publiek lekker te feesten. Uniek in de regio was ook dat die feesten verspreid werden georganiseerd over alle cafés die Spanbroek / Opmeer rijk was. Alleen voor de viering van het 33-jarig bestaan werd een poging gedaan alles te organiseren in De Amazone. Wel zo handig voor het versieren en voor de tentoonstelling die gemaakt was. De onderhandelingen liepen spaak toen Johan Kamps aangaf dat Zang & Vriendschap op maandagavond in de zaal moest kunnen repeteren.

Die samenwerking met de plaatselijke horeca resulteerde zelfs in een aantal jazz- en dixieweekenden. Een mooie samenwerking tussen vereniging

en uitbaters: een tent tussen Loek en Amazone met optredens in tent en feestzalen. Opmeer bleek echter niet zoveel van jazz te houden als was gedacht.

Het was wel tekenend voor De Deurdarsers in al die jaren: de vereniging deed veel aan naamsbekendheid en liet zich zien en horen bij veel activiteiten in het dorp.

In dit verband mogen ook de televisie-uitzendingen natuurlijk niet onvermeld blijven. Een uur Deurdarsers-tv. In 1992 nog vooraf opgenomen, in 1993 'live' vanuit de zaal van 't Slothuys.

In dit korte historisch overzicht mag niet onvermeld blijven dat De Deurdarsers altijd meer is geweest dan een Prins Carnaval, een Hofdame en een Raad van Elf. En daar mogen we trots op zijn. Voor de 51^e keer is het bestuur er in geslaagd weer een nieuwe Prins te vinden en heeft de vereniging een Hofdame, een Adjudant en een Raad van Elf waarin de gaten weer worden opgevuld met jonge honden.

Jarenlang kon de vereniging ook beschikken over een groep dansmariekes, later showgirls. Meiden die bleven lachen, ook als de discotheek weer eens de verkeerde kant van het cassettebandje opzette en er muziek klonk waarop echt niet was gerepeteerd.

De Deurdarsers straalden uit dat het een vereniging met klasse was. Een Jeugdprins of Jeugdprinses, een boerenkapel, een Jeugdraad van Elf. De vereniging heeft het of heeft het gehad.

De klasse liet zich ook zien tijdens de carnavalsavonden: de Raad bleef in pak, goede afspraken werden gemaakt over gedrag in de zaal. Weliswaar is de tijd voorbij dat een bestuurslid vanaf het podium de Raad corrigeerde, de afspraken bleven hetzelfde.

Daardoor is ook de betrokkenheid bij de club groot na vertrek uit actieve dienst. Oud-hofdames, oud-prinsen en oud-adjudanten hebben zich verenigd in clubs om samen het Carnaval te blijven bezoeken.

Maar ook de betrokkenheid van vrijwilligers bij de organisatie is altijd groot geweest. Commissieleden die avonden hebben georganiseerd, die de Prinsenwagen hebben gebouwd, die overlegden met de oudervereniging voor geestelijk gehandicapten over de zondagmiddag in de Mavo, die de optochten, de gekostumeerden of de etalages jureerden, die sponsors zochten, die carnavalsboekjes vol schreven, enz. enz.

"De Deurdarsers" heeft dan ook een goed fundament gekregen de afgelopen 50 jaar. Een fundament dat gebouwd is op stevige pijlers:

mooie feesten,
betrokkenheid van leden,
uitstraling en oog voor iedereen: ouder en jonger, gehandicapten, zieken,
kinderen
en niet te vergeten een bestuur dat altijd blijft kijken naar leukere feesten
en vernieuwing.

Dat je vernieuwing ook kunt overdrijven en soms moet blijven vasthouden
aan tradities hoorde ik toen ik Prins was. Bij de gehandicaptenmiddag
werden al jaren vaantjes uitgedeeld. Het leek mijn Hofdame Anja en mij
dat jaar leuk om oranje petjes uit te delen: het Nederlands Elftal zou dat
jaar meedoen aan de WK in de Verenigde Staten.

Bij het verlaten van de zaal kwam een bezoeker naar me toe. Hij had drie
petjes scheef op zijn hoofd en zei: "Ik heb nog geen vaantje gehad."

Moraal: blijf zoeken naar vernieuwing, maar hou mooie tradities in stand.
50 jaar Deurdarsers smaakt naar meer. Op naar de 100 jaar. Zeker we-
ten!

ALAAF!

Spanbroek,
5 januari 2019,
Ton Koelemeijer.